

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*),
Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian
i Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard
(Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles
Marquès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls
(Andorra).
Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS
d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau
Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello,
Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Marc Candela,
Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni
Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent,
Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera,
Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel
Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Gra-
set, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jaku-
pi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban
L. Llop, Josep Maria López Llavi, Josep-Vicent Mar-
quès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu, Montser-
rat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntan-
é, Gustau Munoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles
Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran
Sàez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius
Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi
Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Lourdes
Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel
Valencia, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villa-
toro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosa, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano
(*documentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i
Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Les eleccions europees del passat 13 de juny han mostrat amb més cruesa que mai la tendència estructural cap al bipartidisme de l'estat espanyol, un fet palesat molt clarament al País Valencià i a les Illes Balears, però també, encara que amb molta menor intensitat, al Principat, on per primera vegada els dos partits més votats han estat el PSC i el PP. En aquestes eleccions europees, totes dues forces han obtingut un percentatge de vot del 89% a l'estat espanyol, el més alt de tota la Unió Europea. Un fet que ha de fer reflexionar la resta de partits abans de dissenyar la seua estratègia de futur, però també els socialistes, que hauran de harem si ells sols seran capaços de desallotjar el PP del poder a les Illes i al País Valencià sense el suport d'una esquerra i d'un nacionalisme dinamitats.

De totes maneres, els resultats han de ser posats en quarantena per l'altíssima abstenció electoral, un fenomen que també ens permet de fer una altra anàlisi sobre aquestes eleccions: l'evident desinterès dels ciutadans per aquests comicis. Un desencís que en bona mesura és culpa dels dos grans partits majoritaris, que han convertit aquestes eleccions en una segona volta de les del mes de març. Mentre que el PSOE plantejava els comicis com una ratificació de la retirada de les tropes de l'Iraq, el PP valencià, per exemple, les plantejava com un referèndum sobre el transvasament de l'Ebre. Aquesta, al capdavant, és la pitjor manera possible d'intentar que els ciutadans s'impliquen en els afers europeus. La manca d'interès, però, també es atribuïble als partits nacionalistes, ja que una bona part dels seus electors s'han quedat a casa. És una mostra d'un desencís que ja s'anava anunciant en els darrers anys, en veure que el tradicional europeisme català no era correspost des de Brussel·les. Potser el problema, però, és que s'esperava que amb la fama d'europeistes n'hi havia prou perquè les portes de Brussel·les s'obriren de bat a bat. I, efectivament, no n'hi ha prou. La fama s'ha de correspondre a una realitat de treball diari, i més si no tens veu al Consell europeu.

De la mateixa manera no és justificable la indiferència respecte Europa, entre les administracions però també en la societat civil organitzada, pel fet de no tenir estructures d'estat. Més enllà del consell de ministres de la UE i del Consell Europeu hi ha esclatxes molt importants que no s'han explorat prou, com les xarxes de complexitat o el fet de saber quins catalans hi ha a Brussel·les i què poden aportar al país i a la construcció europea des del nostre punt de vista. I precisament són els partits nacionalistes els que haurien de ser més conscients de la importància d'aquesta necessitat d'arribar a Europa per totes les vies possibles, especialment si, com hem vist, els governs de les diverses administracions dels Països Catalans no volen o no poden dur amb eficàcia les nostres reivindicacions i els nostres punts de vista als cencacles de la Unió. Una feina que cal fer tant si creiem com si no creiem que només com a estat tindrem garantit poder aportar el nostre gra de diversitat en la Unió Europea.

Als nostres lectors

L'alta abstenció en les eleccions europees ha posat de manifest que els ciutadans, majoritàriament, no senten com a pròpies les institucions de la UE. Som a les portes de l'aprovació de la Constitució, un element fonamental per a qualsevol unió política, però ni això ha despertat la complicitat dels electors. Potser, doncs, els dirigents continentals hauran d'entendre que només serà possible una UE forta si les persones que la integren s'hi senten identificades.

De moment, però, el nou text constitucional ja neix discriminant aquells europeus que ens comuniquem amb una llengua que no té un estat per oficialitzar-la. Es diria, doncs, que l'"euroautisme" només acaba de començar. Per combatre'l, en aquest número expliquem com queda el nostre país i la resta de la UE, després dels comicis del 10 al 13 de juny.

Enric Rimbau, cap de redacció